

Powiadomienie o produkcie, który nie jest bezpieczny

Przewodnik dla przedsiębiorców

Publikacja powstała na podstawie Przewodnika Komisji Europejskiej (http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/guidelines_en.htm) w Departamencie Nadzoru Rynku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

 Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Departament Nadzoru Rynku
Plac Powstańców Warszawy 1
00-950 Warszawa
tel. (022) 55 60 390
fax (022) 827 03 04
e-mail: ddz@uokik.gov.pl
www.uokik.gov.pl

© Copyright by Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Warszawa 2006

ISBN 83-922705-5-X
978-83-922705-5-3

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	5
1.1. Informacje ogólne/cele przewodnika	7
1.2. Adresaci wytycznych zawartych w przewodniku	8
2. Wybrane postanowienia ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów	9
2.1. Obowiązek informowania Prezesa UOKiK	11
2.2. Przyczyny i cele przekazywania zgłoszeń	11
3. Dokonywanie powiadomień	13
3.1. Dokonujący powiadomienia	15
3.2. Adres powiadomienia	16
3.3. Przedmiot powiadomienia	17
3.4. Ogólne wymagania bezpieczeństwa produktu	18
3.5. Kryteria zwolnienia z obowiązku dokonywania powiadomienia	21
3.6. Sposób dokonania powiadomienia	22
4. Treść powiadomień	23
5. Działania po dokonaniu powiadomienia	27
6. Pozostałe źródła informacji	31
Załączniki:	
I. Wzór powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny	35
II. Metody szacowania i oceny zagrożenia	41

1. Wstęp

1.1. Informacje ogólne / cele przewodnika

Celem Dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (ang. *General Product Safety Directive*, zwanej w skrócie GPSD) jest zapewnienie wprowadzania na rynek Unii Europejskiej bezpiecznych produktów. GPSD dotyczy tylko produktów, dla których nie istnieją inne szczegółowe regulacje (na przykład nie dotyczy ona produktów żywnościowych, pasz, leków, wyrobów medycznych itd.).

Postanowienia GPSD zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego przez ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275), zwaną dalej „ustawą” lub „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producenci i dystrybutorzy, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, zobowiązani są niezwłocznie powiadomić o tym Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W celu ułatwienia efektywnego wywiązywania się przez przedsiębiorców z obowiązku dotyczącego zgłoszenia produktu, który nie jest bezpieczny, a także usprawnienia pracy Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Inspekcji Handlowej opracowany został niniejszy *przewodnik*.

W *przewodniku* zawarte zostały następujące informacje:

- a) wskazanie obowiązków producentów i dystrybutorów;
- b) określenie, kiedy produkt nie jest bezpieczny;
- c) określenie kryteriów definiujących „odosobnione przypadki lub produkty”, dla których nie istnieje obowiązek powiadomienia;
- d) sprecyzowanie treści powiadomienia, w szczególności wymaganych informacji i danych;
- e) określenie, komu i w jaki sposób powiadomienie powinno być przekazywane;

f) określenie dalszych działań podejmowanych przez UOKiK po dokonaniu powiadomienia.

1.2. Adresaci wytycznych zawartych w przewodniku

Informacje zawarte w *przewodniku* stanowią poradnik dla producentów i dystrybutorów produktów. Wskazane zostały w nim obowiązki przedsiębiorców w sytuacjach, gdy wprowadzany na rynek lub dystrybuowany przez nich produkt stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia użytkowników (nie spełnia wymagań bezpieczeństwa).

Ponadto *przewodnik* jest źródłem informacji o działaniach Prezesa UOKiK odbierającego powiadomienie od przedsiębiorców.

2. Wybrane postanowienia ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

---

2.1. Obowiązek informowania Prezesa UOKiK

Działając w oparciu o artykuł 12 ust. 2 i 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producenci i dystrybutorzy zobowiązani są do przesłania powiadomienia do Prezesa UOKiK o produkcie, który nie jest bezpieczny. Wzór powiadomienia został określony w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. Nr 80, poz. 694), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Zgodnie z artykułem 13 ustawy, organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nadzór nad bezpieczeństwem produktów obejmuje między innymi: gromadzenie informacji dotyczących bezpieczeństwa produktów, przekazywanie ich właściwym organom i monitorowanie sposobu wykorzystania tych informacji, a także gromadzenie przekazywanych przez producentów i dystrybutorów powiadomień o produktach, które nie są bezpieczne.

W Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów realizacją zadań wynikających z ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zajmuje się Departament Nadzoru Rynku.

Producenci i dystrybutorzy mogą przekazać do UOKiK wstępne informacje na temat potencjalnego zagrożenia związanego z produktem, gdy tylko są tego świadomi. Dzięki tym informacjom Departament Nadzoru Rynku UOKiK może pomóc producentom i dystrybutorom w prawidłowym wywiązaniu się z obowiązku zgłoszeniowego. Ponadto zachęca się przedsiębiorców, by kontaktowali się z Urzędem w przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do istnienia zagrożenia związanego z produktem.

2.2. Przyczyny i cele przekazywania zgłoszeń

Obowiązek informowania Prezesa UOKiK o produktach mogących stwarzać zagrożenie dla życia i zdrowia konsumentów, stanowi ważny element poprawy bezpieczeństwa produktów znajdujących się na rynku.

Producenci i dystrybutorzy w ramach swojej działalności są odpowiedzialni za zapobieganie zagrożeniom związanym z produktami, które nie są bezpieczne. Jednakże mogą oni nie przedsięwziąć (lub mogą nie być w stanie przedsięwziąć) wszystkich niezbędnych środków adekwatnych do zagrożeń stwarzanych przez wprowadzone przez nich na rynek produkty.

Celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie monitorowania przez UOKiK odpowiednich działań naprawczych oraz nakazywanie, gdy jest to konieczne, wprowadzenia dodatkowych środków zapobiegawczych. Zgłoszenie pozwala również ocenić, czy Prezes UOKiK powinien zlecić Inspekcji Handlowej kontrolę lub poinformować inną właściwą dla danego przypadku inspekcję o potrzebie sprawdzenia innych podobnych produktów na rynku. Dlatego informacje otrzymywane od przedsiębiorców powinny umożliwiać dokonanie oceny, czy producent lub przedsiębiorca podjęli wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów (art. 12 ust. 3) uprawnia Prezesa UOKiK do żądania informacji, jakie zagrożenie stwarza produkt i jakie działania podjął producent lub dystrybutor w celu zapobieżenia zagrożeniom związanym z produktem.

3. Dokonywanie powiadomień

3.1. Dokonujący powiadomienia

Obowiązek dokonania powiadomienia dotyczy zarówno producentów, jak i dystrybutorów w granicach prowadzonej przez nich działalności i proporcjonalnie do zakresu odpowiedzialności.

Zgodnie z artykułem 3 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producentem jest przedsiębiorca prowadzący w Unii Europejskiej działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo inna osoba, która występuje jako wytwórca; za producenta uznaje się również przedstawiciela wytwórcy lub importera produktu, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w UE. Producentem jest także przedsiębiorca uczestniczący w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, jeżeli jego działanie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

Dystrybutorem nazywamy (art. 3 pkt 3 ustawy) przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem.

Zarówno producent, jak i dystrybutor mają obowiązek wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne (art. 10 i 11 ustawy).

Jeżeli producent dysponuje dowodami, iż produkt nie jest bezpieczny, powinien niezwłocznie poinformować o tym UOKiK i przekazać kopię tej informacji innym przedsiębiorcom uczestniczącym w łańcuchu dystrybucji produktu (np. sprzedawcom hurtowym lub detalicznym).

Jeżeli to dystrybutor uzyskał informację, iż produkt nie jest bezpieczny, powinien on powiadomić o tym UOKiK i jednocześnie poinformować producenta i innych dystrybutorów. Producent lub dystrybutor otrzymujący informację o produkcie, który nie jest bezpieczny, powinien ją uzupełnić i przekazać do Urzędu wszelkie posiadane przez niego dane dotyczące produktu, w szczególności nazwy innych dystrybutorów lub sprzedawców tak, aby możliwa była identyfikacja produktu na rynku.

Dystrybutorzy mający wątpliwości co do bezpieczeństwa produktu lub tego, czy produkt, który nie jest bezpieczny stanowi odosobniony przypadek, muszą przekazać producentowi posiadane przez siebie informacje. Mogą również skontaktować się z Departamentem Nadzoru Rynku UOKiK celem uzyskania porady co do tego, jak mają postąpić.

W ramach obowiązku z zakresu monitorowania bezpieczeństwa produktów po wprowadzeniu ich na rynek, przedsiębiorcy mogą uzyskać różnego rodzaju informacje skutkujące obowiązkiem dokonania zgłoszenia, jak na przykład:

- informacje dotyczące wypadków na skutek użytkowania produktów wprowadzonych na rynek przez tych przedsiębiorców;
- skargi dotyczące bezpieczeństwa produktów otrzymane bezpośrednio od konsumentów, dystrybutorów lub zrzeczenia konsumentów;
- roszczenia ubezpieczeniowe lub pozwy sądowe dotyczące niebezpiecznych produktów;
- brak zgodności z normami bezpieczeństwa zgłoszony w wyniku procedur kontroli jakości u przedsiębiorcy;
- wszelkie informacje istotne dla stwierdzenia niezgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, pochodzące z różnych źródeł (na przykład przedstawione przedsiębiorcy przez organy nadzoru rynku, organizacje konsumenckie lub inne podmioty).

Producent lub dystrybutor powinien wskazać osobę kontaktową – posiadającą dostateczną wiedzę na temat produktu, która będzie odpowiedzialna za informacje podlegające powiadomieniu i z którą UOKiK będzie mógł się bezpośrednio kontaktować.

3.2. Adres powiadomienia

W myśl GPSD producenci i dystrybutorzy prowadzący działalność na terenie Wspólnoty Europejskiej mają obowiązek przedłożenia wymaganych informacji na temat produktów, które nie spełniają wymagań bezpieczeństwa, organowi Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę.

Na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w Polsce powiadomienie o produkcie, który nie jest bezpieczny, jest przekazywane do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3.3. Przedmiot powiadomienia

Powiadomień należy dokonywać na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wówczas gdy produkt nie jest bezpieczny, czyli gdy w zwykłych lub w innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć, warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, stwarza zagrożenie dla życia i zdrowia użytkowników (artykuł 4 i 5 ustawy).

Kryteria dokonywania zgłoszeń są następujące:

- produkt przeznaczony jest do użytku przez konsumentów lub może być przez nich używany;
- produkt może być udostępniany przez producenta lub dystrybutora również w ramach świadczenia usług;
- producent lub dystrybutor posiada informacje (na podstawie monitorowania bezpieczeństwa produktów na rynku, testów, kontroli jakości lub innych źródeł), iż produkt nie jest bezpieczny;
- zagrożenie jest na tyle istotne, że produkt nie może pozostać na rynku i producenci (oraz dystrybutorzy) mają obowiązek podjąć odpowiednie działania zapobiegawcze i naprawcze (modyfikacje produktu, ostrzeżenia, wycofanie z obrotu, przyjęcie zwrotu, zniszczenie wadliwych produktów itd.) w zależności od okoliczności.

Należy zauważyć, że w zakresie zgłaszania niebezpiecznych produktów spożywczych europejskie prawo żywnościowe (rozporządzenie nr WE/178/2002) ustala odrębne wymagania oraz odrębny system ostrzegania o zagrożeniu bezpieczeństwa zdrowotnego żywności – RASFF. Siecią przekazywania informacji w ramach RASFF kieruje Główny Inspektor Sanitarny.

3.4. Ogólne wymagania bezpieczeństwa produktu

W przypadku stwierdzenia, że produkt może stwarzać zagrożenie dla życia lub zdrowia użytkowników, producenci i dystrybutorzy są zobowiązani poinformować o tym fakcie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Każdy producent lub dystrybutor, oceniając bezpieczeństwo produktów, powinien uwzględnić poniższe kryteria:

- cechy produktu, w tym jego skład, opakowanie, instrukcję montażu i uruchomienia, a także – biorąc pod uwagę rodzaj produktu – instrukcję instalacji i konserwacji;
- oddziaływanie na inne produkty, jeżeli można w sposób uzasadniony przewidzieć, że będzie używany łącznie z innymi produktami;
- wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania i postępowania z produktem zużytym oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu;
- kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze.

Produkt, który po dokonaniu oceny jego bezpieczeństwa zgodnie z powyższymi kryteriami nie może zostać uznany za bezpieczny, wymaga zgłoszenia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów wprowadza dodatkowo pojęcie poważnego zagrożenia, które ocenia się poprzez „uwzględnienie bezpośrednich lub odsuniętych w czasie skutków używania produktu, w tym stopnia i prawdopodobieństwa utraty zdrowia lub życia przez konsumentów, stopień narażenia poszczególnych kategorii konsumentów oraz możliwość prawidłowej oceny ryzyka przez konsumentów i możliwości jego uniknięcia”. W takich przypadkach ustawa wymaga podjęcia natychmiastowych działań.

Stopień zagrożenia stwarzanego przez produkt może zależeć od szeregu czynników. Zagrożenie może być wynikiem błędu w procesie wytwarzania lub produkcji lub może wynikać ze złej technologii bądź uży-

tych materiałów. Może ono również wynikać z budowy, np. wykończenia, opakowania, braku ostrzeżeń lub instrukcji. Zagrożenie może również zależeć od kategorii i podatności konsumenta na zagrożenia oraz od rodzaju podjętych przez przedsiębiorcę środków ostrożności, mających chronić i ostrzegać przed niebezpieczeństwem.

Ustalając, czy produkt jest bezpieczny na gruncie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, należy przeanalizować szereg kwestii: użyteczność produktu, charakter zagrożenia, kategorie narażonych konsumentów, uprzednie doświadczenia z podobnymi produktami, itd. Produkt bezpieczny nie może nieść żadnego zagrożenia lub jedynie minimalne zagrożenie odpowiadające zastosowaniu produktu i związane z jego prawidłowym działaniem.

Przedsiębiorcy powinni podjąć się oceny ryzyka i zagrożenia, jakie może stwarzać produkt przed wprowadzeniem go na rynek. Ocena taka stanowić będzie dla nich podstawę do stwierdzenia, iż produkt spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa. Będzie ona także stanowić punkt odniesienia dla stwierdzenia przez organy kontrolne lub samych przedsiębiorców czy produkt (po wprowadzeniu na rynek) nadal odpowiada definicji produktu bezpiecznego.

Oprócz obowiązku przestrzegania ogólnych wymagań bezpieczeństwa własnych produktów na etapie projektowania, produkowania lub dystrybucji; przedsiębiorcy są zobowiązani w zakresie prowadzonej przez nich działalności do zapewnienia należytej kontroli bezpieczeństwa swoich produktów po ich wprowadzeniu na rynek. Obowiązki producentów i dystrybutorów określone w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów obejmują między innymi: informowanie konsumentów, oznakowanie produktów, wycofywanie produktów, które nie są bezpieczne. Mają one zastosowanie do producentów i wszystkich uczestników łańcucha dystrybucji produktu, którzy mogą mieć wpływ na jego bezpieczeństwo.

Producenci lub dystrybutorzy powinni przeanalizować dostępne na temat produktu informacje i zdecydować, czy ryzyko związane z użytkowaniem produktu jest na tyle wysokie, że należy dokonać powiadomienia. Pod uwagę powinny zostać wzięte następujące czynniki:

- waga skutków zagrożenia, w zależności od rozmiaru i prawdopodobieństwa ewentualnej szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów (na przykład uszkodzenie ciała, uszczerbek na zdrowiu, zagrożenie dla życia);
- prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumenta narażonego na nią w wyniku zamierzonego lub spodziewanego i zgodnego z przeznaczeniem użycia produktu, jak również prawdopodobieństwo tego, iż dany produkt jest lub stanie się wadliwy;
- kategoria konsumenta, dla którego produkt jest przeznaczony, jeżeli produkt może być użyty przez konsumentów narażonych na ryzyko w większym stopniu (dzieci, osoby starsze, niepełnosprawni), stopień zagrożenia, o jakim należy powiadomić, powinien zostać ustalony na niższym poziomie.

Należy podkreślić, że społeczeństwo akceptuje większe zagrożenie w pewnych okolicznościach (np. jazda samochodem), a mniejsze w innych (np. zabawki dla dzieci). Uznaje się, iż do ważnych czynników wpływających na poziom zagrożenia należy podatność danej kategorii konsumentów na ryzyko – np. dzieci są w najwyższym stopniu narażone na zagrożenia, natomiast osoby dorosłe w znacznie mniejszym.

W przypadku, gdy produkt przeznaczony jest dla osób dorosłych wymagane jest, aby producent podjął odpowiednie starania na rzecz zapewnienia środków ochronnych, np. zamieszczał ostrzeżenia na produkcie. Natomiast, jeżeli produkt jest przeznaczony dla dzieci, takie działania nie wystarczą. Konieczne jest zastosowanie odpowiednich, szczególnych rozwiązań, np. wyeliminowanie małych elementów, produkt musi posiadać nieostre krawędzie.

Na decyzję o dokonaniu zgłoszenia nie powinna mieć wpływu liczba produktów znajdujących się na rynku ani liczba osób, na które produkt może oddziaływać. Czynniki te mogą być wzięte pod uwagę tylko przy decydowaniu przez przedsiębiorcę o rodzaju działań, jakie należy podjąć w celu rozwiązania problemu.

W załączniku II niniejszego *przewodnika* przedstawione zostały szczegółowo metody szacowania i oceny zagrożenia.

3.5. Kryteria zwolnienia z obowiązku dokonywania powiadomienia

Powiadomienie o produkcie, który nie jest bezpieczny powinno dotyczyć jedynie uzasadnionych przypadków z uwzględnieniem kryteriów wymienionych powyżej.

Aby ocenić, czy uzasadnione jest dokonanie zgłoszenia przez producentów lub dystrybutorów należy wiedzieć, w jakich sytuacjach zgłoszenie nie jest wymagane.

Producenci i dystrybutorzy nie muszą powiadamiać organu nadzoru na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów:

- o produktach takich, jak: antyki, produkty nie przeznaczone do użytku konsumentów i których użycie przez konsumentów jest mało prawdopodobne, produkty używane i dostarczane do naprawy;
- o produktach leczniczych, artykułach rolno-spożywczych, wyrobach medycznych;
- o problemach dotyczących jakości produktu, a nie jego bezpieczeństwa;
- o nieistotnych problemach związanych z produktami, które nie wpływają na ich bezpieczeństwo na tyle, by uznać te produkty za niebezpieczne;
- gdy producentowi lub dystrybutorowi wiadomo o tym, iż UOKiK został już poinformowany o produkcie oraz posiada wszelkie wymagane informacje; w szczególności, gdy sprzedawcy otrzymają informacje o produkcie, który nie jest bezpieczny od producenta, dystrybutora lub organizacji branżowej rozpowszechniającej informacje dostarczone przez producenta lub dystrybutora; nie powinni ponadto informować Urzędu, jeżeli wiadomo im, że został już on poinformowany przez danego producenta lub dystrybutora.

3.6. Sposób dokonania powiadomienia

Przedsiębiorca powinien dokonać powiadomienia poprzez wypełnienie formularza, którego wzór stanowi załącznik do rozporządzenia i przesłać go do Departamentu Nadzoru Rynku UOKiK. Podmiot dokonujący zgłoszenia musi dostarczyć wszystkie wymagane w formularzu informacje, jednakże nie może on opóźniać dokonania zgłoszenia, uzasadniając to niedostępnością części informacji.

Dla ułatwienia realizacji przez przedsiębiorców obowiązku powiadomienia formularz został zamieszczony na stronie internetowej UOKiK pod adresem: http://www.uokik.gov.pl/pl/ogolne_bezpieczenstwo_produkow/informacje_dla_przedsiębiorcow/22powiadomienia_prezesa_uokik/

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów wymaga, by UOKiK był informowany niezwłocznie. Przedsiębiorca powinien zatem dokonać powiadomienia, gdy tylko odpowiednie informacje są dostępne, lecz nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych od uzyskania danych podlegających zgłoszeniu, nawet jeżeli trwają jeszcze działania wyjaśniające niespełnianie przez produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Jeżeli zagrożenie jest poważne, ma on obowiązek poinformować UOKiK natychmiast, a w każdym razie najpóźniej w ciągu trzech dni od uzyskania danych podlegających zgłoszeniu.

4. Treść powiadomień

Zgodnie z rozporządzeniem, powiadomienie o produkcie, który nie jest bezpieczny, powinno zawierać następujące informacje:

1. Dane dotyczące organu nadzoru oraz dane przedsiębiorców i ich roli w obrocie.
2. Dane dotyczące producenta lub dystrybutora wypełniającego formularz zgłoszeniowy (osoba wypełniająca formularz musi wprowadzić pełne dane identyfikacyjne producenta lub dystrybutora i określić jego rolę we wprowadzeniu produktu na rynek).
3. Dane dotyczące produktu podlegającego zgłoszeniu (wymagane jest precyzyjne określenie produktu, łącznie z określeniem marki, modelu itd., poparte w miarę możliwości zdjęciami dla uniknięcia pomyłki).
4. Dane na temat zagrożenia (rodzaju i charakteru), w tym wypadków i skutków dla zdrowia lub bezpieczeństwa oraz wnioski z oszacowania i oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 *przewodnika* (*Dokonywanie powiadomień*) i załącznika II *przewodnika* (*Metody szacowania i oceny zagrożenia*).
5. Dane dotyczące działań naprawczych, jakie przedsiębiorca podjął lub zaplanował w celu zmniejszenia lub wyeliminowania zagrożeń dla konsumentów, np. przyjęcie zwrotu lub wycofanie produktu, modyfikacja, informacja dla konsumentów itd. oraz dane przedsiębiorcy, który je przeprowadził.
6. Dane dotyczące wszystkich podmiotów w łańcuchu dostaw, które posiadają produkty stanowiące zagrożenie oraz przybliżoną liczbę produktów będących w posiadaniu przedsiębiorców i konsumentów.

Przy wypełnianiu formularza pomocne może okazać się podzielenie formularza na dwie części. Pierwsza część powinna być wypełniona niezwłocznie (sekcje od 1 do 5), a druga część (sekcja 6) powinna być wypełniona w momencie zebrania pozostałych informacji (należy przedłożyć harmonogram przekazywania brakujących informacji). Przekazania powiadomienia nie należy opóźniać, jeżeli nie jest możliwe wypełnienie niektórych rubryk danej sekcji.

5. Działania po dokonaniu powiadomienia

Po przesłaniu zgłoszenia możliwe są różne scenariusze rozwoju wypadków. W szczególności:

- UOKiK może poprosić o uzupełnienie informacji lub nakazać producentowi lub dystrybutorowi podjęcie dalszych działań lub środków;
- Prezes UOKiK informuje opinię publiczną o produkcie, który nie jest bezpieczny;
- Prezes UOKiK może w przypadku dokonania przez przedsiębiorcę powiadomienia, które nie zawiera wszystkich wymaganych informacji przy jednoczesnym poważnym zagrożeniu stwarzanym przez produkt zlecić kontrolę u przedsiębiorcy;
- jeżeli spełnione są warunki dotyczące zgłoszeń w systemie RAPEX (poważne zagrożenie, produkt został wprowadzony na rynek w kilku państwach członkowskich), UOKiK zobowiązany jest do przesłania zgłoszenia w systemie RAPEX do Komisji Europejskiej, która następnie przekazuje je pozostałym państwom członkowskim.

W Unii Europejskiej funkcjonuje Europejski System Szybkiej Wymiany Informacji o Produktach Niebezpiecznych – RAPEX. Zasady funkcjonowania tego systemu określa GPSD. Za pośrednictwem systemu RAPEX państwa członkowskie UE (a także państwa kandydujące Rumunia i Bułgaria) oraz Komisja Europejska wymieniają informacje na temat produktów, które stwarzają poważne zagrożenie dla życia lub zdrowia konsumentów.

W każdym kraju członkowskim UE istnieje jeden punkt kontaktowy systemu RAPEX (polski punkt kontaktowy zlokalizowany jest w Departamencie Nadzoru Rynku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów), którego głównym zadaniem jest dokonywanie w systemie notyfikacji, tzn. zgłaszanie do systemu informacji o produktach stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi, wykrytych na terytorium danego państwa.

Jeżeli produkt znajduje się w kilku państwach członkowskich, producent lub dystrybutor jest zobowiązany do przekazania adresów swoich dystrybutorów w innych państwach UE.

6. Pozostałe źródła informacji

- Tekst dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów:
http://www.uokik.gov.pl/pl/ogolne_bezpieczenstwo_produkutow/system_rapex/
- Tekst ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów:
http://www.uokik.gov.pl/pl/regulacje_prawne/polskie_i_wspolnotowe_akty_prawne/ogolne_bezpieczenstwo_produkutow/polskie_akty_prawne/
- Tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny wraz z formularzem zgłoszeniowym:
http://www.uokik.gov.pl/pl/ogolne_bezpieczenstwo_produkutow/informacje_dla_przedsiębiorców/22powiadomienia_prezesa_uokik/
- Informacje o systemie RAPEX dostępne pod adresem:
http://europa.eu.int/comm/dgs/health_consumer/dyna/rapex/rapex_archives.cfm

Załącznik I

**Wzór powiadomienia
o produkcie, który nie jest
bezpieczny**

Jest to przykładowe zgłoszenie produktu stwarzającego zagrożenie dla konsumentów. Nie jest to zgłoszenie rzeczywistego produktu dostępnego na rynku. Dane dotyczące przedsiębiorcy są fikcyjne.

Część 1. Informacje dotyczące organu nadzoru/przedsiębiorcy otrzymującego formularz powiadomienia¹

Organ nadzoru/imię i nazwisko osoby kontaktowej/adres/telefon/faks/e-mail/adres strony internetowej	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Dyrektor Departamentu Nadzoru Rynku Plac Powstańców Warszawy 1 00-950 WARSZAWA tel. (0 22) 55 60 390 fax (0 22) 827 03 04 ddz@uokik.gov.pl www.uokik.gov.pl
Dane powiadamianych przedsiębiorców i ich rola w obrocie ²	Spółka Meble Ogrodowe Poland powiadomiła wszystkich dystrybutorów według listy: http://www.mebleogrodowe/partnerzy

Część 2. Informacje o producencie/dystrybutorze¹

Nazwa producenta lub przedstawiciela producenta/dystrybutora wypełniającego formularz	Meble Ogrodowe Poland Sp. z o.o. ul. Kwiatowa 4, 02-308 Warszawa
Imię i nazwisko osoby kontaktowej /adres/telefon/faks/e-mail/adres strony internetowej	Jan Nowak; Dział Obsługi Posprzedażnej tel. (0-22) 6070800 Fax (0-22) 6080800 e-mail:jnowak@meblepolskie.com

Część 3. Informacje o produkcie¹

Kategoria. Marka lub znak handlowy. Nazwa modelu lub jego numer. Kod CN. Kraj pochodzenia produktu	Krzesła ogrodowe; marka White, model: Agata; numer 5228300 Kod CN: 94 03 70 Kraj pochodzenia: Polska
--	--

Opis/zdjęcie

W toku kontroli wykryto, że krzesło ogrodowe Agata nie spełnia wymogów wytrzymałościowych w zakresie bezpieczeństwa użytkowania – siedzisko oraz oparcie krzesła nie wytrzymuje wymaganej siły nacisku.

Część 4. Informacje na temat zagrożenia¹	
Opis ryzyka i możliwych zagrożeń dla życia i bezpieczeństwa. Wnioski z przeprowadzonego szacowania i analizy ryzyka	Testy jakościowe przeprowadzone na krześle ogrodowym Agata wykazały negatywny wynik w zakresie bezpieczeństwa, wytrzymałości oraz stateczności. W fazie produkcji modelu Agata zastosowano zbyt miękki surowiec niezgodny ze specyfikacją techniczną. Korzystanie z wadliwego krzesła grozi upadkiem i niesie ze sobą ryzyko: zranienia lub złamania kończyny.
Informacje na temat wypadków	Spółka Meble Ogrodowe nie posiada żadnych informacji na temat jakichkolwiek zaistniałych wypadków z uszczerbkiem dla zdrowia.
Część 5. Informacje dotyczące już podjętych przez przedsiębiorcę działań naprawczych¹	
Rodzaje/zakres/okres, na jaki czynności zostały podjęte, oraz przewidziane środki ostrożności, oraz określenie odpowiedzialnego przedsiębiorcy	<ol style="list-style-type: none"> 1. Krzesło ogrodowe Agata zostało wycofane z oferty. 2. Spółka Meble Ogrodowe zawiadomiła wszystkich dystrybutorów prowadzących sprzedaż na terytorium Polski o prowadzonej Akcji Przywoławczej. 3. O zaistniałej sytuacji zostało zamieszczone ogłoszenie na stronie internetowej firmy pod adresem: www.mebleogrodowe oraz wywieszono w punktach sprzedaży. 4. Klienci mają możliwość zwrotu wadliwych krzeseł i odebrania kwoty za jaką zostały nabyte. 5. Zapasy magazynowe zostaną zniszczone. Podmiot odpowiedzialny: Meble Ogrodowe Sp. z o.o.
Część 6. Informacje o innych przedsiębiorcach w łańcuchu dostawy, posiadających produkty, które nie są bezpieczne^{1, 3}	
Lista producentów/importerów lub upoważnionych przedstawicieli we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej:	Producent: Meble Ogrodowe Sp. z o.o. ul. Kwiatowa 4, 02-308 Warszawa, Polska

nazwa/adres/telefon/faks/e-mail/adres strony internetowej	Pełną listę sprzedawców na terenie Polski przedstawia Załącznik nr 1
Lista dystrybutorów/sprzedawców detalicznych we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej:	Listę dystrybutorów przedstawia Załącznik nr 2
nazwa/adres/telefon/faks/e-mail/adres strony internetowej	www.mebleogrodowe/dystrybutorzy zagranica/
Liczba produktów (numery seryjne lub daty produkcji) znajdujących się u producenta/importera/dystrybutora/ sprzedawcy/konsumentów we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej	Spółka Meble Ogrodowe poinformowała, że na polski rynek zostało wprowadzonych 968 krzeseł o nr 5228300 wyprodukowanych od 1 listopada 2005 do 15 kwietnia 2006. Na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej (Niemcy, Hiszpania, Włochy, Łotwa, Estonia, Węgry, Czechy) wprowadzono 5643 krzesła o nr 3446299

1. Dane zawarte w części 1-5 należy przekazać niezwłocznie po stwierdzeniu, że produkt nie jest bezpieczny; dane zawarte w części 6 mogą być przekazane łącznie z częścią 1-5 albo odrębnie, niezwłocznie po ich uzyskaniu, jeżeli łączne przekazanie nie jest możliwe.
2. Pole to wypełnia się, jeżeli oprócz powiadomienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dystrybutor powiadamia producenta lub producent – dystrybutora.
3. Część 6 należy wypełnić, jeżeli zagrożenie związane z produktem jest poważne lub gdy producent/dystrybutor powiadamia jedynie organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na którego terytorium ma siedzibę.

Załącznik II

Metody szacowania i oceny zagrożenia

Przy sporządzaniu poniższego tekstu skorzystano z wytycznych dotyczących systemu RAPEX opracowanych przez Komisję Europejską. Procedura dokonywania oceny bezpieczeństwa produktu przedstawiona w niniejszym załączniku również została opracowana przez Komisję Europejską. Celem przygotowania tej procedury była pomoc przedsiębiorcom w dokonywaniu oceny poziomu zagrożenia i określeniu, czy konieczne jest dokonanie zgłoszenia. Wytyczne zawarte w tym załączniku nie są wyczerpujące. Przedsiębiorcy dokonujący zgłoszenia powinni rozpatrywać każdy przypadek indywidualnie, uwzględniając kryteria wymienione w niniejszych wytycznych, jak również własne doświadczenie i praktykę.

Produkt może stwarzać jedno lub kilka zagrożeń różnego typu (np. chemiczne, mechaniczne, elektryczne, związane z ciepłem, promieniowaniem itd.). Zagrożenie jest potencjalną zdolnością produktu do wywołania w określonych okolicznościach szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników.

Każdy rodzaj zagrożenia może być zmierzony w oparciu o jakościowe, a czasem ilościowe kryteria związane z rodzajem szkody, jaką produkt może wywołać.

Może się zdarzyć, iż nie wszystkie produkty danego rodzaju będą stwarzały zagrożenie, lecz tylko niektóre z wprowadzonych na rynek. Zagrożenie może być w szczególności związane z wadą, która ujawnia się jedynie w części produktów określonego rodzaju (określonej marki, modelu itp.) wprowadzonych na rynek. W takich przypadkach należy jednak rozważyć prawdopodobieństwo wystąpienia wady we wszystkich produktach danego rodzaju.

Potencjalna możliwość pojawienia się zagrożenia jako rzeczywistego negatywnego skutku dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkownika produktu zależeć będzie od stopnia, w jakim konsument jest na nie narażony podczas używania produktu zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób rozsądnie przewidywany w ciągu okresu jego użytkowania. Ponadto narażenie na pewne zagrożenia może w pewnych przypadkach dotyczyć więcej niż jednej osoby jednocześnie. Przy ustalaniu poziomu zagrożenia stwarzanego przez produkt należy również uwzględnić możliwość zapobieżenia niebezpieczeństwu przez narażonego konsu-

menta lub zareagowania na to niebezpieczeństwo. Będzie to zależało oczywiście od kategorii i podatności konsumenta na potencjalne zagrożenie oraz od informacji przekazanej przez przedsiębiorców konsumentom (np. ostrzeżenie na produkcie).

Wydaje się zasadne, by ocena bezpieczeństwa produktu przeprowadzana była przez osoby posiadające wiedzę na temat produktu i mające doświadczenie związane z jego użytkowaniem oraz zagrożeniami przez nie powodowanymi. Jeżeli nie są dostępne dane obiektywne (w postaci np. informacji o wypadkach lub zgłoszeń do konsumentów), osoby oceniające mogą być zmuszone wydawać subiektywne sądy. Niniejsza procedura ma na celu pomóc im w podejmowaniu spójnych i uzasadnionych decyzji co do rzeczywistych czy potencjalnych zagrożeń.

Oceniający powinien przeanalizować zebrane informacje na temat produktu oraz skorzystać z tabeli oceny zagrożeń w następujący sposób:

1. korzystając z tabeli A (str. 50 *przewodnika*) należy ocenić rozmiar (poziom) skutków zagrożenia stwarzanych przez produkt i prawdopodobieństwo jego wystąpienia w rozważanych warunkach stosowania produktu, oraz ewentualne skutki dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów wynikające z niebezpiecznych cech produktu;
2. korzystając z tabeli B (str. 51) należy dokonać dalszej oceny wagi skutków w zależności od rodzaju konsumenta, a w przypadku mniej podatnych na zagrożenia osób dorosłych, ocenić czy produkt posiada należyte ostrzeżenia i środki ochronne, oraz czy zagrożenie jest dostatecznie oczywiste, aby umożliwić jakościową ocenę poziomu zagrożenia.

Tabela A – Szacowanie zagrożeń: rozmiar i prawdopodobieństwo szkód dla zdrowia/bezpieczeństwa

W tabeli A połączone zostały dwa główne czynniki wpływające na szacowanie zagrożenia, mianowicie rozmiar i prawdopodobieństwo szko-

dy dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów. Sporządzono następujące definicje rozmiaru szkód i prawdopodobieństwa, jako pomoc w wyborze odpowiednich wartości.

Rozmiar szkody

Rozmiar szkody uzależniony jest od potencjalnych skutków używania produktów dla zdrowia i bezpieczeństwa. Dla każdego rodzaju niebezpieczeństwa należy ustalić stopniowanie.

Jako przykład, dla pewnych zagrożeń mechanicznych można zaproponować następujące zdefiniowanie rozmiarów szkód wraz z typowym uszczerbkiem dla zdrowia:

	Mała	Duża	Bardzo duża
Ogólne szacowanie	<2% uszczerbek na zdrowiu zazwyczaj odwracalny i niewymagający hospitalizacji	2–15% uszczerbek zazwyczaj nieodwracalny, wymagający hospitalizacji	>15% niezdolność zazwyczaj nieodwracalna
Przykłady uszkodzeń	niewielkie rany cięte	poważne rany cięte	poważne uszkodzenie organów wewnętrznych
		złamania	utrata kończyn
		utrata palca u ręki lub nogi	
		uszkodzenie wzroku	utrata wzroku
		uszkodzenie słuchu	utrata słuchu

Wstępne oszacowanie zagrożenia powinno odnosić się do zagrożenia jakie produkt stwarza dla każdej osoby mającej z nim kontakt i nie powinno na nie wpływać wielkość zagrożonej populacji (liczba konsumentów – odbiorców produktu). Zaleca się jednak, aby przedsiębiorcy uwzględnili łączną liczbę osób narażonych na niebezpieczeństwo związane z użytkowaniem produktu przy decydowaniu o rodzaju podejmowanych działań.

W stosunku do wielu zagrożeń można przewidzieć mało prawdopodobne okoliczności prowadzące do bardzo poważnych szkód, np. potknięcie się o kabel, upadek i uderzenie głową skutkujące śmiercią. Ocena rozmiarów zagrożenia powinna opierać się jednak na rozsądnych założeniach dotyczących skutków użytkowania i korzystania z produktu w przewidywalny i zgodny z przeznaczeniem sposób.

Prawdopodobieństwo szkody

Po dokonaniu oceny zagrożenia stwarzanego przez produkt, przedsiębiorca powinien wziąć pod uwagę prawdopodobieństwo wywołania negatywnych skutków dla zdrowia lub bezpieczeństwa osoby narażonej na dane niebezpieczeństwo. Nie uwzględnia ono łącznej liczby osób narażonych na ryzyko. Jeżeli prawdopodobieństwo to odnosi się do wadliwości produktu, nie należy stosować tego kryterium, o ile możliwe jest wyłonienie każdej pojedynczej wadliwej próbki. W tej sytuacji użytkownicy wadliwych produktów są narażeni na pełne zagrożenie, podczas gdy użytkownicy innych produktów nie są narażeni na żadne ryzyko.

Ogólne prawdopodobieństwo jest kombinacją wszystkich cząstkowych prawdopodobieństw, takich jak:

- prawdopodobieństwo, iż produkt jest lub stanie się wadliwy (jeżeli wszystkie produkty posiadają wadę, wówczas prawdopodobieństwo wynosi 100%);
- prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego skutku u normalnego użytkownika, którego narażenie na zagrożenie jest współmierne do zamierzonego lub przewidywalnego użycia wadliwego produktu.

Te dwa prawdopodobieństwa połączone są w poniższej tabeli, dając ogólne prawdopodobieństwo, określone w tabeli A.

Ogólne prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa		Prawdopodobieństwo wystąpienia w danej partii produktu, który stwarza zagrożenie		
		1%	10%	100% (wszystkie)
Prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa wynikające z używania produktu w zwykłych lub dających się łatwo przewidzieć warunkach	Niebezpieczeństwo jest zawsze obecne i szkoda dla zdrowia lub bezpieczeństwa może wystąpić podczas korzystania z produktu	średnie	wysokie	bardzo wysokie
	Niebezpieczeństwo może pojawić się pod mało prawdopodobnym warunkiem	niskie	średnie	wysokie
	Niebezpieczeństwo wystąpi tylko, jeżeli spełnionych będzie kilka mało prawdopodobnych warunków	bardzo niskie	niskie	średnie

Połączenie rozmiaru szkody i ogólnego prawdopodobieństwa w tabeli A (str.50) daje szacunek wagi zagrożenia. Dokładność tej oceny zależy będzie od jakości danych dostępnych przedsiębiorcy. Ocena ta musi być jednak zmodyfikowana poprzez uwzględnienie poziomu akceptowalności zagrożeń przez społeczeństwo, o czym była mowa w przewodniku (pkt 3.4).

Tabela B – Stopniowanie zagrożeń: typ użytkownika, wiedza na temat zagrożenia i środki ostrożności

Uznaje się, iż główne czynniki wpływające na poziom zagrożenia to podatność danej kategorii konsumentów na zagrożenie, a w przypadku osób dorosłych, które są w mniejszym stopniu narażone na ryzyko, wiedza na temat zagrożeń i możliwość podjęcia odpowiednich środków ostrożności.

Osoby podatne na zagrożenia

Pod uwagę należy wziąć kategorię konsumenta korzystającego z produktu. Jeżeli produkt może być użyty przez osoby podatne na zagrożenie, stopień ryzyka podlegający zgłoszeniu należy ustalić na niższym poziomie. Poniżej proponowane są dwie kategorie osób podatnych na zagrożenia, wraz z przykładami:

Bardzo podatne	Podatne
Niewidomi	Częściowo niewidomi
Niepełnosprawni	Częściowo niepełnosprawni
Osoby w podeszłym wieku	Osoby w średnim i starszym wieku
Dzieci poniżej 3 roku życia	Dzieci i młodzież w wieku od 3 do 11 lat

Osoby dorosłe

Obniżenie poziomu zagrożenia stwarzanego przez produkt (niewymagającego powiadomienia) dla osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy niebezpieczeństwo jest niewielkie, oczywiste i konieczne do działania produktu. Należy także wziąć pod uwagę, czy przedsiębiorca zapewnił odpowiednie środki ochronne i umieścił na produkcie ostrzeżenia, zwłaszcza gdy zagrożenie nie jest oczywiste. Na przykład, jeżeli produkt posiada odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne, a zagrożenie jest oczywiste, bardzo ciężkie skutki mogą nie być poważne pod względem klasyfikacji ryzyka (tabela B), jednak mogą być wymagane pewne działania dla poprawienia bezpieczeństwa produktu. I odwrotnie, jeżeli produkt nie posiada odpowiednich środków ochronnych i ostrzeżeń, a zagrożenie nie jest oczywiste, średnio ciężkie skutki będą poważne pod względem klasyfikacji zagrożeń (tabela B).

Ocena zagrożeń związanych z produktami

Niniejsza procedura jest proponowana jako pomoc w podejmowaniu decyzji, czy określona sytuacja wywołana przez produkt wymaga zgłoszenia.

Tabela A – Szacowanie zagrożeń

Tabela B – Stopniowanie zagrożenia

	Rozmiar szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa			Ogólna waga skutków	Osoby podatne na zagrożenia		Osoby dorosłe mniej podatne na zagrożenia				
	mała	duża	bardzo duża		bardzo podatne	podatne	nie	tak	nie	tak	
Prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa							nie	tak	nie	tak	Odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne
							nie	nie	tak	tak	Zagrożenie oczywiste
		bardzo wysokie	wysokie	bardzo wysoka	POWAŻNE ZAGROŻENIE zgłoszenie wymagane						
		bardzo wysokie	wysokie	wysoka							
		wysokie	średnie	średnia	Średnie ryzyko zgłoszenie wymagane						
		średnie	niskie	niska							
	niskie	bardzo niskie	bardzo niska	Niskie ryzyko zgłoszenie niekonieczne							
	niskie	bardzo niskie	bardzo niska								

Tabela A stosowana jest do ustalenia powagi skutków zagrożenia, w zależności od dotkliwości i prawdopodobieństwa możliwej szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa (patrz notki w tabelach).

Tabela B służy do ustalenia stopnia powagi zagrożenia w zależności od rodzaju użytkownika, a w przypadku osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia, to czy produkt posiada odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne, i czy zagrożenie jest dostatecznie oczywiste.

Przykład (wskazany powyżej za pomocą strzałek)

Użytkownik piły elektrycznej poważnie skaleczył rękę. Stwierdzono, że piła nie posiada należytych zabezpieczeń, co może doprowadzić do zeslizgnięcia się ręki użytkownika i dotknięcia zębów piły. Przedsiębiorca dokonuje następującej oceny zagrożeń.

Tabela A

krok 1 – Ocena rozmiaru szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa: **bardzo duża** (może spowodować w skrajnym przypadku ucięcie kończyny, a nawet śmierć).

krok 2 – Ocena prawdopodobieństwa szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa: **wysokie** (zagrożenie dotyczy wszystkich produktów).

Ogólna waga skutków: **bardzo wysoka**.

Tabela B

krok 1 – Piła jest przeznaczona do użytku osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia, ale stwarza oczywiste zagrożenie, gdyż nie posiada odpowiednich osłon.

krok 2 – Odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne: **nie** + zagrożenie oczywiste: **tak**.

Wynik końcowy: poważne zagrożenie wymagające zgłoszenia.

